

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoE/60/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612212759
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5612212759.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpený spoločnosťou Advocate, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova č. 25, proti povinnej: G. Y., nar. X.XX.XXXX, bytom C. č. XXX, o vymoženie 454,- Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 7Er/2588/2012-13 zo dňa 15. januára 2013, takto

rozhodol:

Krajský súd uznesenie okresného súdu potvrdzuje

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že rozhodcovská doložka musí byť uzavretá písomne. Písomná forma rozhodcovskej doložky nebola v danom prípade splnená. Dlžníkovo vyhlásenie obsiahnuté v zmluve o úvere, že súhlasí so všeobecnými podmienkami pre poskytnutie úveru a zaväzuje sa ich dodržiavať nie je dodržaním písomnej formy tak, ako to predpokladá ustanovenie § 4 ods. 2 Zákona o rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská doložka nie je obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami (chýba podpis dlžníka aj veriteľa), ale len vo všeobecných podmienkach. Na základe uvedeného dospel súd prvého stupňa k záveru o neexistencii platne uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy (rozhodcovskej doložky) a následne o nulitnosti rozhodcovského rozhodnutia, na podklade ktorého má byť vedená exekúcia. Na podporu svojej argumentácie okresný súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/20/2008.

Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, ktorý žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že súd prvého stupňa prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti, ktorý mu zveril Exekučný poriadok v spojení so Zákonom o rozhodcovskom konaní. Ustanovenie § 45 ods. 1 a 2 Zákona o rozhodcovskom konaní síce upravuje povinnosť exekučných súdov zastaviť exekučné konanie v prípade, ak rozhodcovský rozsudok ukladá povinnosť, ktorá odporuje dobrým mravom, ale okresný súd dané ustanovenie nesprávne aplikoval. Exekučný súd v konaní o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie posudzuje exekučný titul z formálnej a materiálnej stránky. Formálne preskúmvanie exekučného titulu sa obmedzuje na dodržanie všetkých formálnych náležitostí exekučného titulu tak, ako ich vyžaduje ustanovenie § 34 Zákona o rozhodcovskom konaní. Preskúmvaním materiálnej stránky zisťuje exekučný súd, či sú splnené hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu - dovolenosť, možnosť a súlad s dobrými mravmi. Rozpor s týmito kritériami však musí mať charakter zjavného nedostatku a nemôžu vyplývať z väd konania. v rámci exekučného konania súd nemôže zaujímať právne stanoviská a úvahy k výroku samotného exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku) a musí sa obmedziť len na také dôvody zastavenia exekúcie, ktoré majú povahu skutkovo zjavných dôvodov. Odvolateľ vytýkal okresnému súdu pozbavenie jeho práva na prejednanie veci v dvojinstančnom konaní, keďže k zisteniam exekučného súdu sa mohol vyjadriť až v odvolacom konaní.

Postupom okresného súdu došlo k nahradeniu konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku (§ 40 Zákona o rozhodcovskom konaní). Odvolateľ tiež namietal nedostatky v odôvodnení rozhodnutia, ktoré sa dostatočne nevysporiadalo s právnym vzťahom medzi účastníkmi a nevysvetlilo, v čom spočíva jeho spotrebiteľský charakter. Súd musí mať napevno ustálené, že fyzická osoba, ktorá uzatvára zmluvy na predtlačenom formulári je v skutočnosti spotrebiteľom, t. j. že úver sa netýka jej podnikateľskej činnosti alebo výkonu povolania a že fyzická osoba nemala reálnu možnosť ovplyvniť obsah zmluvy. Okresný súd v tomto smere žiadne dokazovanie nevykonával; otázne je, či naň mal vôbec zákonný priestor. Pri rozhodovaní mal dbať na zásadu pacta sunt servata. Na záver oprávnený pripomenul, že svojho práva sa už nebude môcť účinne domôcť z dôvodu prekážky veci rozhodnutej.

Povinná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. toto rozhodnutie podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na doplnenie považoval krajský súd za potrebné vysporiadať sa s námietkami oprávneného vyjadrenými v podanom odvolaní, pričom vychádzal z princípu neúplnej apelácie - viazanosti odvolacieho súdu rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 159 O.s.p. sa u rozsudkov rozlišuje formálna a materiálna právoplatnosť. Formálnu právoplatnosť nadobúda rozsudok vtedy, ak ho už nemožno napadnúť odvolaním. Materiálnou právoplatnosťou sa rozumie záväznosť výroku rozsudku a jeho nezmeniteľnosť, ktorá sa prejavuje ako prekážka brániaca novému prejednaniu veci. Ustanovenie § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní však dáva exekučnému súdu oprávnenie preskúmať rozhodcovský rozsudok tak, ako by materiálne právoplatný nebol a z hľadiska ustanovenia § 159 O.s.p. nie je ním viazaný. Exekučný súd teda môže skúmať (podľa § 45 ods. 2 Zákona o rozhodcovskom konaní aj bez návrhu), či rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené, alebo ak odporuje dobrým mravom. Nedovolenosť priznaného plnenia v žiadnom prípade nemožno odvodzovať len zo samotného výroku rozhodnutia. Priznané plnenie totiž navonok vôbec nemusí vykazovať znaky protizákonnosti; spravidla až z odôvodnenia rozhodnutia možno zistiť pochybenia v aplikácii hmotného, či dokonca aj procesného práva. Nedovolenosť, nemožnosť a rozpor s dobrými mravmi sú pojmami hmotného práva a pri zisťovaní takýchto nedostatkov exekučného titulu má exekučný súd plné oprávnenie „vstúpiť“ do rozhodnutia a vyvodiť tomu zodpovedajúce závery. Takýto postup vyplýva aj z aktuálne ustálenej judikatúry slovenských súdov, od ktorej sa odvolací súd nemohol odchyliť.

Okresný súd správne použil príslušné zákonné ustanovenia a vložil ich tak, že rozhodcovská doložka nebola uzavretá vo forme vyžadovanej zákonom. Logicky a vyčerpávajúco poukázal na potrebu písomného vyhotovenia rozhodcovskej zmluvy (doložky), z ktorého dôvodu odvolací súd na výklad uvedený v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odkazuje. Dojednanie neplatnej rozhodcovskej doložky a následné konanie pred rozhodcovským súdom viedlo k tomu, že predložený rozhodcovský rozsudok nie je spôsobilým exekučným titulom. Argumentácia odvolateľa o tom, že tu nebolo dôvodné použiť ustanovenia spotrebiteľského práva neobstoja, nakoľko na takýchto záveroch okresný súd svoje rozhodnutie nezaložil. Odvolateľ navyše neprezentoval konkrétne výhrady k úsudku prvostupňového súdu, že rozhodcovská doložka formulovaná len vo všeobecných obchodných podmienkach nespĺňa

zákonné kritéria, a teda je neplatná. Neplatnosť dojednanej rozhodcovskej doložky predstavuje tak závažný nedostatok, ktorý musel nevyhnutne viesť k zastaveniu exekúcie.

K námietke odvolateľa, že mu nebolo umožnené reagovať na právne závery okresného súdu už v konaní na prvom stupni sa žiada poukázať na možnosť oprávneného prezentovať odvolacie námietky v neobmedzenom rozsahu (neplatia tu podmienky podľa § 205a ods. 1 O.s.p.). Jeho právna argumentácia bola krajským súdom riadne posúdená a následne vyhodnotená ako nedôvodná, z čoho možno vyvodíť, že účastníkovi nebola odňatá možnosť konať pred súdom.

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.